

Westmalle, 1 september 2025

Toneelprogramma voor de leerlingen van 6 SO

Geachte ouders

Beste leerling

Op Sint-Jan willen we onze leerlingen onderdompelen in de echte wereld en streven we levensecht leren na. Door hen te confronteren, dagen we onze leerlingen uit om hun kijk op de wereld te verruimen. Hieruit volgt dan ook de traditie om de leerlingen van het vierde, vijfde en zesde jaar te laten proeven van hedendaags theater.

Tijdens een van de eerste lessen Nederlands wordt het theaterprogramma van de 6de jaren voorgesteld. We willen de leerlingen kennis laten maken met een aantal facetten van het hedendaagse theater. Daarom bereiden we de voorstellingen voor tijdens de les en bespreken we ze ook na. Met deze brief bezorgen wij u de planning van de toneelavonden met telkens een korte voorstelling van het stuk.

Graag lichten we de praktische organisatie van dit project nog even toe.

- We gaan naar avondvoorstellingen, zo leren leerlingen van een échte theatervoorstelling genieten. In het 6e jaar maakt opvoeringsanalyse deel uit van het leerplan. Door mee te gaan en actief deel te nemen aan de klassikale (na-)besprekingen, bereiken de leerlingen meteen het leerplandoel. Wie niet meegaat, moet dit leerplandoel bereiken door middel van een extra opdracht. De precieze afspraken hierover worden in de klas toegelicht.
- We werken met een abonnement; je schrijft dus in voor de vier voorstellingen. De kostprijs voor de vier voorstellingen wordt geraamd op € 48,00. Hierbij komen dan nog de kosten van het vervoer, die afhankelijk zijn van het aantal abonnees en het aantal bussen dat moet ingelegd worden. Opgelet: omdat het een abonnement betreft, kunnen kaarten niet worden terugbetaald bij afwezigheid op de dag van de voorstellingen. Als de voorstelling niet kan doorgaan, zullen er geen kosten aangerekend worden, en worden de al betaalde tickets terugbetaald.
- Er worden bussen ingelegd die vertrekken van bij de school en die ook stoppen aan enkele haltes op de busroute. Ze brengen de leerlingen na de voorstelling ook veilig terug naar de gekozen halte. Ten laatste twee dagen voor vertrek krijgen de leerlingen een Smartschoolbericht met het exacte vertrekkur per halte en het voorziene einduur.

Inschrijven kan uitsluitend digitaal en tot maandag 8 september 2025, via de link in de mail. Omwille van afspraken met de theaters kunnen we na 8 september geen inschrijvingen meer aannemen. Mogen we u vragen om het ook aan te geven als uw kind niet deelneemt?

We zijn ervan overtuigd dat samen kennismaken met theatercultuur en theaterbeleving de vorming van de leerlingen zal verrijken.

Met vriendelijke groeten

de leraren Nederlands van 6 SO

A. Van Rooy
algemeen directeur

don 23 oktober 2025 – *Il Cimento dell'Armonia e dell'Invenzione*, Anne Teresa De Keersmaeker, Radouan Mriziga / Rosas, A7LA5
in cc DE WARANDE, Turnhout

“Vier fantastische performers blaffen, breakdancen, fluiten, tapdansen en steigeren als een opgewonden hengst.” (Focus Knack ****)

De vier jaargetijden is één van de bekendste, meest iconische en vaakst gereproduceerde muziekstukken; een echte ‘hit’ uit het klassieke repertoire. Het is ook een prachtige ode aan de natuur.

Choreografen De Keersmaeker en Mriziga delen naast een grote interesse in de observatie van de natuur, geometrie en belichaamde abstractie ook een bezorgdheid om onze veranderende en steeds meer verontrustende relatie met onze natuurlijke omgeving. Stilstaan bij de vier jaargetijden maakt dan ook de urgentie van de klimaatcrisis pijnlijk duidelijk. Kunnen we vandaag nog spreken over vier seizoenen?

don 20 november 2025 – *De Damesclub*, Abattoir Fermé
in 't SCHALIKEN, Herentals

In 391 vC schreef Aristophanes *Het vrouwenparlement*. Pal aan het begin van wat we als beschaving beschouwen, was de vraag of de wereld niet beter af is in vrouwenhanden blijkbaar al prangend genoeg om er toneel aan te wijden. Spoiler alert: in het verhaal wordt zowel het oude (mannelijke) als het nieuwe (vrouwelijke) rechtssysteem een fiasco en als puntje bij paaltje komt, blijken de vrouwen geen haar beter dan de mannen.

In 2017 schreef regisseur Maja Westerveld de voorstelling *Drek*, het verhaal van een onhandige mevrouw met existentiële twijfels. Tijdens een epische walkabout langs natuurgoden, mythische wezens en onmogelijke opdrachten, vindt de mevrouw een klein kistje met het opschrift ‘Echt niet opendoen, hoor’. Ze wil (uiteraard) héél even kijken en laat daarmee al het kwaad de wereld in.

Uit dat kistje ontstaat jaren later, in 2025, ‘De damesclub’: een goedbedoeld initiatief voor vrouwen die van de wereld een betere plek willen maken. Als anonieme weldoeners grossieren voorzitter Edda en haar leden in bloemen, vlinders en roze luchtkastelen. Tot ze een hypnotiseur dronken voeren en toegang vinden tot een metafysische tussenruimte van waaruit ze moeiteloos van het ene bewustzijn naar het andere kunnen hoppen. Ze liften door de tijdlijn en rommelen in de chronologie. Ze gaan shoppen in de 18de eeuw, voeren dino’s in de prehistorie en bezoeken een wellness in de toekomst. Eenmaal terug in het hier en nu kijkt hun spiegelbeeld hen heel anders aan en trilt de wereld op zijn grondvesten...

Damesclub is een donker-vrolijke satire over misbegrepen feminisme en een ode aan ontembaar kunstenaarsschap, wilde ambitie en onstuimige authenticiteit, gespeeld door rasactrices Tine Van den Wyngaert, Kirsten Pieters en Hanne Timmermans.

don 12 februari 2026 – *Voor het pensioen*, Olympique Dramatique
in cc DE WARANDE, Turnhout

Met *Voor het pensioen* (*Een komedie van de Duitse ziel*) schreef de Oostenrijkse auteur Thomas Bernhard (1931-1981) in 1979 zijn naar eigen zeggen beste toneelstuk. Het is een zwarte, grimmige komedie over een samenleving die bespookt blijft door haar extreem-rechtse verleden.

Het stuk speelt zich af ten huize van de familie Höller op 7 oktober, de verjaardag van Heinrich Himmler, voormalig SS-leider. Rudolf Höller, ooit kampcommandant en sinds jaren gerespecteerd voorzitter van de rechtbank, gaat bijna met pensioen. 7 oktober is voor hem en voor zijn zus Vera een hoogdag. Clara, hun jongere aan een rolstoel gekluisterde zuster, staat aan de zijlijn van deze viering. Ze gaat gebukt onder het gewicht van het verleden en ziet met lede ogen aan hoe haar familie de wreedheden omarmt.

In het claustrofobische en incestueuze huis van de Höllers ontvouwt zich een ideologisch machtsspel. Een feest dat gaat over schuld, wrok, ontkenning en moreel verval. En over familiebanden die nooit kunnen worden verbroken.

Bernhard kaart in *Voor het pensioen* de onmacht en hypocrisie aan van het naoorlogse Duitsland tegenover het eigen naziverleden, het stilzwijgen over de oorlogsschuld. Via de onrustbarende extreemrechtse retoriek van zijn verstarde personages ventileert hij zijn walging. Tegelijk stelt Bernhard vast dat wij zelf wellicht niet veel beter zijn.

Tom Dewispelaere ensceneert dit stuk niet zomaar. De concrete aanleiding is de verontrustende normalisering van een woordenschat en een gedachtegoed dat de directe erfgenaam is van het rechts-extremisme van de jaren dertig en veertig van de vorige eeuw. Veel uitspraken waarvan we dachten dat die tot de marges van onze politieke cultuur verdreven waren, staan opnieuw in het centrum van het maatschappelijk debat.

Thomas Bernhard geeft ons met *Voor het pensioen* meer dan een geschiedenisles. Het is een uitnodiging om te blijven nadenken over hoe de schaduwen van het verleden ons blijven achtervolgen in het heden. Hoe ver mensen gaan in hun zoektocht naar houvast.

maa 2 maart 2026 – *Sitcomeback*, De HOE in DE WARANDE, Turnhout

In 2025 waagde DE HOE zich aan het maken van een sitcom op het toneel, een megalomaan plan dat alleen maar kon eindigen met gefnuikte ambities, gebroken harten en verwoeste carrières. Tegen alle wetten van de logica in slaagden de spelers toch in hun opzet. *DE SITCOM* overtrof zelfs *Opening Night*, jubelde een recensent. Zoals dat gaat met successen krijgt ook deze hit een staartje: in 2026 maakt de groep een comeback.

DE SITCOM eindigde met een existentiële dooltocht van lynchiaanse proporties, op zoek naar een uitweg uit de eindeloze lacherigheid. Precies daar pikt DE HOE de draad weer op: wat treft het gezelschap aan in het hart van het labirint? In *DE SITCOMEBACK*, dat tegelijk prequel, finale en making-of is van beide delen én een volledig op zichzelf staande voorstelling, poogt DE HOE een definitief voorlopig antwoord te geven op de vragen waarmee alles begon. Is het allemaal eigenlijk om te lachen of om te huilen? Wanneer wordt lichtheid ondraaglijk? En wat gebeurt er als je de bodem van de oppervlakkigheid bereikt hebt?